

[Marinus Larsen.]

Et andet spørgsmål, der står i forbindelse hermed, og som vi fra mit partis side ikke kan se bort fra, er beskæftigelsesproblemet. Jeg tror ikke, at den højtærede socialminister vil bestride, at en hurtigt gennemført liberalisering vil få indflydelse på beskæftigelsen herhjemme, som i forvejen er hårdt ramt og vil blive det yderligere ved en hurtig liberalisering — derom er der sikkert ingen tvivl. Jeg ved meget vel, at man heroverfor fra forskellig side siger: ja, men de, der bliver ledige af den grund, må virkelig søge over i andre erhverv, søge at finde beskæftigelse andre steder. Men det nytter ikke at henvise hertil, når man har arbejdsløshed også i andre erhverv. Hvor skal så de arbejdsløse hen? Jeg må derfor være betænkelig ved en liberalisering, der foregår så hurtigt, at den kan have dette til følge.

Et tredje spørgsmål er, om vor industri og vort håndværk er i stand til at følge med i en hurtig liberalisering. Her må vi huske på de forhold, der gør sig gældende for disse erhverv, som skal hente deres råvarer udefra og må betale priser, der ligger betydeligt højere end de priser, som de råvareproducerende lande, som de skal møde i konkurrencen ude på markedet, selv betaler.

Vi er fra mit partis side betænkelige ved den hurtige liberalisering, og vi kan ikke påtage os noget medansvar for følgerne af den politik, der her føres, men da lovforslaget som sagt er vedtaget i folketinget med tilslutning også fra mit partis side, kan vi også her medvirke til lovens gennemførelse. Jeg har imidlertid ikke villet undlade at pege på disse ting, som vi fra mit partis side må være betænkelige overfor.

Henry L. W. Jensen: Den lov om erhvervsøkonomiske foranstaltninger, der her foreligger forslag om at forlænge, er en bemyndigelseslov, som lægger hele administrationen over på ministeren, i dette tilfælde handelsministeren, og selve denne form tiltaler ikke mig personlig. Denne restriktionslovgivning blev jo sidste år revideret og i virkeligheden forstærket. Årsagen var, at de leverancer, vi kunne vente af udenlandske råvarer, ville blive allokert og blive belagt med visse klausuler, og af den grund var det nødvendigt, at man gennem bemyndigelsesloven havde mulighed for at indføre en regulering. Det er derfor med tilfredshed og glæde, jeg ser, at man i bemærkningerne til lovforslaget anvender udtrykket, at det er en afviklingslov. Sidste gang, sagen var til behandling her, hævdede

jeg, at loven måtte betragtes som en afviklingslov med den udvikling, der var foregået i Europa, og derfor kan jeg på mit partis vegne tilsige vor støtte til gennemførelse af dette forslag om forlængelse af loven for et år.

Forholdet er jo det, at der er en bedring af handelsbalancen, en bedring af betalingsbalancen og en bedring af bytteforholdet og dermed en lettelse i valutasituationen, selvom der stadigvæk er underskud. Jeg deler ikke den foregående ærede ordførers bekymringer med hensyn til den fremadskridende liberalisering, idet jeg er af den modsatte opfattelse, nemlig at man bør liberalisere betydeligt mere, end man allerede har gjort. Når man liberaliserer, som man har gjort, må der være mulighed for, at man i nogen grad kan foretage en afvikling af varedirektoratet i den form, det har nu, med de store administrationsbyrder, det er for erhvervene. Det er jo ikke tilstrækkeligt, at man afskediger enkelte personer i varedirektoratet, det er ikke det afgørende. Det afgørende er, at man afvikler det arbejde, som hele denne lovgivning fører med sig, på en sådan måde, at arbejdet for de mennesker ude i erhvervslivet, der er beskæftiget på grund af denne lov, bliver overflødig, så at de kan sættes til andet arbejde.

Vi så, at der efter de deponeringsordninger, der blev gennemført, skete et stort prisfald, og at der kom bedre varer frem. Man var fra visse sider dengang meget betænkelig ved at ophæve de bundne ordninger og frigive metervarerne, men da vi fik deponeringsordningen, hvorefter man frit kunne importere metervarer mod at deponere beløbene i nationalbanken plus 50 pct., viste det sig, at der øjeblikkelig kom et meget stort prisfald, og at vi fik de rigtige varer ind i landet.

Så lidt som den foregående ærede ordfører skal jeg gå ind i nogen lang diskussion om de økonomiske spørgsmål, som er gennemdrøftet i det andet høje ting, men jeg vil dog gøre opmærksom på, at en deponeringsordning som den omtalte yder industrien en meget stor beskyttelse, bl. a. på den måde at råvarerne jo kan indføres uden deponering og toldfrit, og at den pengebinding, der finder sted, medfører, at importørerne i stor stil foretrækker at købe varer fra de danske fabrikker. Jeg vil derfor tro, at hvis man foruden den tvungne liberalisering, som man er gået med til i det økonomiske samarbejde i Europa, udvirkede, at der blev gennemført deponeringsordninger udover dem, vi allerede har, på en sådan måde at man fik en hel del